

[Handelsministeren.]

almindelige erhvervsliv, er givet tidsbegrænsede tilladelser til at omføre husffid, børstenbinder- og ståltrådsvarer o. lign. Det har imidlertid ikke været hensigten med den nye næringslovs § 13 at skabe nogen udvidet adgang for ministeren til at give sådanne omførelstilladelser. Tendensen i loven har tværtimod været at indskrænke adgangen til at rette henvendelse til private for at værne privatlivets fred.

Jeg tror, at det er rigtigt, at bestemmelsen bliver praktiseret i overensstemmelse med den tidligere næringslov. Det er baggrunden for, at vi i januar måned fra handelsministeriets side med megen beklagelse måtte give afslag på en ansøgning fra Frivilligt Dreng-Forbund om tilladelse til ved henvendelse til private at forhandle den særligt fremstillede fuglefoderklokke, som hr. Erik Hansen så smukt talte om.

Jeg må sige, at hvis der overhovedet skulle være nogen bevæggrund for at give en dispensation, så måtte det være den, hr. Erik Hansen så veltalende har fremlagt her i tinget for et øjeblik siden. Jeg var ikke langt fra at have tårer i øjnene. På den anden side er der utvivlsomt — det kan lyde trist, når det drejer sig om vore fjerede venner — selv i sager som denne principielle perspektiver. Det ville være et væsentligt brud på en gammel praksis at give en dispensation i dette tilfælde, og vi ville givetvis komme ud for tilsvarende henvendelser fra andre ideelle foreninger, henvendelser, som det af en lang række grunde ville være meget vanskeligt at afslå, hvis man i en situation som denne her havde imødekommet ønskerne.

Jeg tror derfor, uanset at min kærlighed til fuglene er lige så udviklet som hr. Erik Hansens, at jeg må konstatere, at i denne her sag er klokken faldet i slag.

Erik Hansen: Jeg takker den højtærede handelsminister, også fordi det var mig muligt med den sag, jeg talte for, dog lige som at bevæge den højtærede minister.

Jeg vil gerne sige om sagen i øvrigt, at det drejer sig om 33.000 unge. Det drejer sig om 33.000 drenge, som nu ud over landet har fået fordelt langt over 100.000 af disse midler til ernæring af fuglene.

Man kan sige, at nok burde de måske, forud for at de lavede dem, have søgt nærmere oplysninger om de vanskeligheder, der kunne blive, men tilbage står, at det er en uegennyttig gerning. Mange unge er engageret deri, og der står for disse lokalafdelinger flere gange 10.000 kr. på kant, så det skulle vel alligevel være muligt — den bemærkning til den højtærede minister skal ikke mangle — at trække klokken lidt tilbage, så den går endnu nogle minutter, inden den rigtig slår og vi derved får mulighed for at få klokkerne ud til fuglene.

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Atter en gang må jeg sige, at mine følelser rører sig i mig ved hr. Erik Hansens bemærkninger om fuglene, og atter en gang må jeg erkende, at jeg — skønt jeg gør det med megen beklagelse — ikke ser nogen tilstrækkelig fornuftig begrundelse for at give den dispensation, der er tale om. Jeg må gentage, at sagen har de principielle perspektiver, som beror på, at der i en lang række tilfælde kan gives tilsvarende, måske ikke så veltalende, men tilsvarende motiveringer for at give dispensationer, og det ville rumme en kraftig afvigelse fra en gammel praksis, der ikke blot bør iagttages på grund af, at det er en gammel praksis, men fordi det drejer sig om at værne privatlivets fred. Vi må ikke glemme, at modstykket til vore kære fugle er ringeklokken på entrédørene, og hvis man i disse tilfælde giver en dispensation, bliver man let nødt til at give det i andre tilfælde. Gør man ikke det, vil andre, der ansøger om dispensation, måske med føje spørge: sig mig, hvem er det egentlig, klokkerne ringer for? Er det blot Frivilligt Dreng-Forbund, der har en sådan mulighed for at opnå dispensation? Jeg forstår og erkender, at jeg i denne lille sag er i defensiven, fordi vi alle holder meget af vore fugle, men jeg er nu engang sat til at værne og vogte om præcedens, om de principielle hensyn, der er at tage i spørgsmål om dispensationer, så derfor tør jeg ikke give noget tilsagn, endsiges løfte om at ændre den afgørelse, handelsministeriet har truffet.

Hermed sluttede spørgsmålet.